

3. Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051. База даних «Законодавство України». ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF>

4. Про природно-заповідний фонд України: Закон України від 16.06.1992 № 2456-ХІІ. База даних «Законодавство України». ВР України. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2456-12>.

УДК: 332.3(1-22):33.012.332(477)

ХАРЧЕНКО Олександр

аспірант першого року навчання
спеціальності 051 «Економіка»

Науковий керівник: **ЯСІНЕЦЬКА Ірина Анатоліївна**

доктор екон. наук, професор

професор кафедри садово-паркового господарства, геодезії та землеустрою

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

**ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ
ВЛАСНОСТІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ**

Зміна суспільно-економічних відносин у державі завжди пов'язана із землею як з просторовим базисом і засобом виробництва. Земельні відносини пройшли тривалий шлях трансформації в Україні: дві у складі Російської імперії, одна в Радянському Союзі. Основи нинішньої трансформації були закладені Земельним кодексом Української РСР та Постановою Верховної Ради Української РСР «Про земельну реформу». Результатом земельної реформи стала масова приватизація земель і перерозподіл її між власниками. Проте, так і не було досягнуто поставленої мети.[1]

Задоволенню потреб громадян може сприяти тільки ефективна влада, яка здійснює розумне управління, що спирається на повноваження, ресурси та відповідальність. Для цього необхідний оптимальний розподіл повноважень між рівнями влади й обсягами ресурсів, що відповідатиме повноваженням. Але у свою чергу влада повинна відповідати перед народом за ефективність, а перед державою – за законність. Лише наявність балансу повноважень, ресурсів і відповідальності можна мати ефективну владу.

В Україні за всі роки незалежності сформувалася модель, яка не забезпечує багатофункціональності сільського господарства, а тільки дає змогу підвищувати виробничий та експортний потенціали для одержання вигоди певному колу людей, тобто є структурно розбалансованою. Така модель сформувалася ще у СРСР і продовжує існувати й дотепер, що орієнтована лише на показники валового виробництва сільськогосподарської продукції. Доведено, що різноспрямованість інтересів бізнесу, громадян та держави в питаннях використання земель сільськогосподарського призначення є однією з головних перешкод на шляху досягнення сталого землекористування. Тому потрібно впроваджувати нову модель управління землями, яка передбачатиме, з одного боку, граничне підвищення ефективності їх використання, а з другого – більш досконалий перерозподіл земельної ренти, що задовольнятиме інтереси всіх учасників земельних відносин. [2]

Впровадження кращих практик управління земельними ресурсами, які застосовуються в країнах ЄС, у сучасних умовах можна вважати одним із пріоритетних завдань на шляху вдосконалення економіко-правової моделі регулювання земельних відносин в Україні. Найскладніших і найбільш дискусійним у згаданому контексті є питання управління землями сільськогосподарського призначення державної власності, зокрема формування спеціалізованої установи для реалізації управлінських функцій. [3]

Європейський досвід дає багато різноманітних моделей управління сільськогосподарською нерухомістю (в тому числі землями), що знаходяться в

публічній власності, коли повноваження її власника реалізують органи державної влади, територіальні громади або спеціально створені установи.

Список використаних джерел

1. Курильців Р. М. Концепція мультифункціонального землекористування як стратегічний напрям розвитку системи інтегрованого управління. *Землевпорядний вісник*. 2015. № 8. С. 32–36.

2. Мартин А. Г. Земельний аукціон як механізм відчуження земельних ділянок. *Землеустрій і кадастр*. 2010. № 1. С. 43–47.

[3. Третяк А. М. Економіка землекористування та землевпорядкування : навчальний посібник. Київ. ЦЗРУ, 2004. 542 с.](#)

УДК: 631.527:635

Максим ЧЕРНІЙ

здобувач вищої освіти 4 курсу

спеціальності 203 «Садівництво та виноградарство»

Науковий керівник: **ПАДАЛКО Тетяна Олександрівна**

доктор філософії з агрономії

асистент кафедри садівництва і виноградарства

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

СВІТОВИЙ РИНОК ОВОЧЕВИХ РОСЛИН

РОДИНИ (*ASTERACEAE DUMORT*) ТА ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНИХ

ОСОБЛИВОСТЕЙ СЬОГОДЕННЯ

Світовий ринок овочевих рослин розвивається під дією тих факторів, що зумовлюють підвищену увагу до овочів, як загострення продовольчої безпеки у багатьох країнах світу, розвитку ринку в світі та Україні. Овочівництво є специфічною галуззю рослинництва, яка включає в себе великий асортимент овочевих культур, вирощуваних за різними технологіями, з різними термінами